

Folketingets Forhandlinger. (99.)

1569 12. Dec. 1889: 1. Beh. af Forslag til Grundlovsforandring. 1570

Ordføreren for Forslagsstillerne (Højstet i Vedreborg): Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgtreds (Scharling) søgte at forsvare de Paaastande, han havde opstillet i sit første Foredrag, og henviste da til, at Lodtrækning ganske vist fandtes, det maatte man indrømme, i den østerrigiske Forfatning, men den fandtes i stift modsat Betydning af den, hvori jeg har fremhævet den. Det ærede Medlem tager fejl. Den findes netop i samme Betydning, thi hvad er Lodtrækning, hvilken Rolle spiller den i Sammensætningen af den østerrigiske Rigsret? Den spiller den Rolle, at træde i Stedet for Udskydningsretten, i Stedet for Parternes Udskydningsret. (Udbrydelse). Ja netop. Den spiller samme Rolle som Udskydningsretten. Derjom denne ikke benyttes fuldt ud, i den Grad som den kan benyttes, saa træder Lodtrækningen imellem for at naae det Tal, som skal udstydes (Udbrydelse af Scharling). Nei for at naae lige Tal fra hver Afdeling. Der naas ved Udskydningsretten, at der vælges lige mange af hver Slags. Hver Part har Lov til at udstyde et vist Antal, 6 tror jeg, men naar den ikke benytter denne Ret, saa udstydes Retten ved Lodtrækning. Det bliver da altid saaledes, at der bliver lige Mange tilbage af hver Slags (Udbrydelse af Scharling). Vil det ærede Medlem nu lade mig forklare det, saa kan han siden forklare, hvad han vil. Den ene Afgjørelse bruges til at erstatte den Udskydning, der kunde have været foretaget af Parterne indenfor visse bestemte Grændser, men den maa ikke bruges paa anden Maade. Naar Parterne benytte deres Ret, saa have de Lov at udstyde, hvem de ville, men naar derimod Udskydningen er færdig ved Lodtrækning, saa er der den Begrændsning, at der skal være et vist Antal tilbage, af hver Afdeling lige Mange. Mening er at anvende Lodtrækningen er altsaa at erstatte Udskydningsretten, naar denne ikke benyttes. Og hvad er Udskydningsrettens Formaal? Det er at sikre, at Retten faar en for Parterne uberegnelig Farve. Det er netop at sikre en vis Grad af Upartisthed. Altsaa det samme søges opnaaet her ved Lodtrækning, men ganske vist gaar man i Østerrig den Vej, at fastholde, at Retten skal bestaa af lige Mange fra hver Side, hvorjæntnem der

allerede er givet Uberegneligheden en Slags Garanti mod, at der kommer lige Mange fra begge Sider, og at Retten derved bliver ubestluningsdygtig. Man kan ogsaa vælge Lodtrækning for at faae en Afgjørelse, kort sagt, Et eller Andet, eller ogsaa maa man sikre sig paa anden Maade ved kvalificeret Majoritet, det er jo ogsaa meget godt. Men i alt Fald bevirker denne Lodtrækning netop det, man opnaar ved Hjælp af Udskydningsretten, nemlig at Retten faar en mindre partisk Karakter, kun at det opnaaes paa en langt mere forstandig, en langt mere effektiv og langt kraftigere Maade. Det er fuldstændig galt, hvad det ærede Medlem siger, at i den østerrigiske Rigsret er det det Modsatte. (Scharling: Jo!) Nei, det er ikke det Modsatte at benytte Lodtrækningen til at erstatte Udskydningsretten, at benytte den til at fjerne Kalkulen med Hensyn til Rettens Sammensætning. Dernæst benyttede det ærede Medlem hele dette med den østerrigiske Rigsret fuldstændig uberegtiget. Jeg har nævnt den østerrigiske Rigsret som et Exempel først og fremmest paa, at man i denne havde Anklagemagten repræsenteret, hvilket er en af Hovedsagerne, der er fremkommet mod dette Forslag, og dernæst paa, at ingen Jurist (Scharling: Lovlyndig Mand!) Ja, lovlyndige Mænd, det er vi jo Alle, det er det ærede Medlem og jeg ogsaa, men vi ere ikke Jurister. (Scharling: Jo, jeg er Dr. juris). Ja, det ærede Medlem er Dr. juris, det maa jo kaldes Jurist, og den Slags Jurist kan det ærede Medlem gjerne siges at være, men jeg tror ikke, at han kan paaregnes at være virkelig Jurist. (Scharling: Jo!) Naa, ja ja, det overraster mig, og jeg tror, det vil overraske Verden i det Hele taget, men saa vil jeg nævne os Alle her, os Andre, som ikke er doctores juris. Altsaa, der var det, at det ærede Medlem burde have svaret med Hensyn til Østerrig. Derimod tav det ærede Medlem fuldstændig stille til det Forslag, jeg nævnte med Hensyn til Jurdens Sammensætning f. Ex. fra Schweiz. Dette Sidste viste netop klart og tydeligt, at der her ved Rigsrettens Anvendelse brugtes de samme Udtryk, thi efter at Parterne hver fra sin Side have udstudt saa Mange, som de ville, udstydes der endnu saa og saa mange ud ved Lodtrækning, men det svarede det